

efter Omstændighederne, være at betragte og at straffe som en Krænkelse af det paagjældende Fruentimmers Frihed, see Udkastets § 207.

Ihvorel det ikke kan henføres under Begrebet om Voldtægt at forklaffe sig Samleie med en Kvinde imod hendes Villie ved at bringe hende i en Tilstand, i hvilken hun er ude af Stand til at modsætte sig Gjerningen — t. Ex. ved at indgive hende et søvndrøvende Middel eller berøve hende Bevidstheden, skjønnes det dog ikke rettere, end at denne Forbrydelse, hvad Strafbarhed angaaer, i Almindelighed bør stilles i Klasse med den egentlige Voldtægt. En mindre Straf bør vistnok anvendes, hvor den Skyldige har benyttet sig af et Fruentimmers Bevidstløshed eller anden Tilstand, hvor hendes fri Villie er hende betagen eller hun er ude af Stand til at modsætte sig Gjerningen, til at forklaffe sig legemlig Dmgang med hende, medens denne Tilstand dog ikke er fremkaldt af ham eller ialtfald ikke bevirket af ham i den nævnte forbryderiske Hensigt; men ogsaa denne Gjerning maa ansees som en i høi Grad skammelig og grov Forbrydelse, hvorfor man har troet ikke at burde sætte Straffen lavere end fra 1 til 8 Mars Strafarbejde, forsaavidt Kvinden er uberhygtet. Under den modsatte Forudsætning er der ikke blot Anledning til at nedsætte Straffen i Lighed med hvad der er foreslaaet med Hensyn til Voldtægt og de Tilfælde, hvor Gjerningsmanden har fremkaldt den utilregnelige eller forsvarsløse Tilstand, hvoraf han benytter sig; men naar hensees til, at der efter Omstændighederne stundom kan være liden Opfordring til at tage det strengt med Krænkelsen af et berhygtet Fruentimmer, der selv har bragt sig i en utilregnelig Tilstand, og maastee ved den Maade, hvorpaa dette er skeet — t. Ex. naar hun i Selstab med Mandspersoner har beruset sig —, har givet nogen Anledning til at antage, at hun ikke bestemt vilde have modsat sig Begjæring om Samleie, synes der endog her at være Tsjæ til at aabne Udgang til en forholdsviis end hyderligere Nedsættelse i Straffen. Man har derfor i Slutningen af § 167 foreslaaet, at der under de anførte Forudsætninger, under formildende Omstændigheder skulde kunne anvendes Tjængsel paa Vand og Brød, endog uden nogen Minimumsbegrænds-

ning. Det er iøvrigt selvsølgelig en Betingelse for, at den Paagjældende overhovedet kan straffes, at han ikke virkelig har antaget eller havt Tsjæ til i Fruentimmerets Tjærb og den Maade, hvorpaa hun har ladet sig bringe i den ommeldte Tilstand, at see et Vidnesbyrd om, at hun ikke var uvillig til at give ham det af ham benyttede Veilighed til Samleie. — For at forebygge enhver Misforstaaelse skal man med Hensyn til den i § 167 omhandlede Forbrydelse endnu kun erindre, at det overhovedet forudsættes, der ikke er anvendt Vold til Hensigtens Opnaaelse; Begrebet om Voldtægtsforbrydelsen udelukkes nemlig ikke derved, at den paagjældende Kvinde er vanvittig eller af andre Grunde utilregnelig eller ufri.

Beslægtede med Voldtægt og den nysomhandlede Forbrydelse er fremdeles den i Udkastets § 168 omtalte Vortspørelsesforbrydelse, til hvis Begreb det hører, at Vortspørelsen skeer i utugtig Hensigt, saavel som det i § 169 omtalte Tilfælde, at Nogen forleder et Fruentimmer til at tilstaae sig Samleie ved at faae hende til at antage, at et gyldigt Ægteskab er indgaaet, eller ved at benytte sig af en anden Vilfarelse hos hende, i hvis Tjølge hun anseer Samleiet som ægteskabeligt. Hvad den førstnævnte Forbrydelse angaaer, har man meent, at der, i Lighed med hvad der er skeet i den norske Straffelovs Kap. 18 § 4, er Grund til at skjælnemellem, om Vortspørelsen er skeet i den Hensigt at formaae Kvinden til Utugt, eller for at bevæge hende til at indgaae Ægteskab, saaledes at i det sidste Tilfælde kun en ringere, efter Omstændighederne indtil det Halve, nedsat, Straf skulde anvendes. Idet der iøvrigt ogsaa med Hensyn til denne Forbrydelse turde være Anledning til at skjælnemellem, om Kvinden er uberhygtet eller berhygtet, har man, nærmest i Analogi af Straffebestemmelsen for den uegenlige Voldtægt i § 166, troet at maatte sætte Straffens Maximum til 8 Mars Strafarbejde. Af Hensyn til, at Forbrydelsen kan være af meget forskjelligartet Beskaffenhed, og navnlig til sit Begreb ikke nødvendigtviis forudsætter, at nogen Vold eller Trudsel om saadan er anvendt, idet den konstitueres alene derved, at Nogen, ved List eller Magt, i den nævnte Hensigt bringer en Kvinde i sin Vold, er det imidlertid paa